

fic etiā virtuosū esset et p̄sūptuosū q̄ aliqs in statu ip̄fecte v̄tut̄ existēs attēptaret statim assēq̄ ea q̄ sūt p̄fecte v̄tut̄. s̄z si q̄s ad b̄ tēdat ut p̄ficiat i v̄tutē p̄fectā: b̄ nō ē p̄sūptuosus nec virtuosus. et b̄ mō aplūs i āteriora se extēdebat. s̄. p̄ continuum p̄fectū. ¶ Ad secūduz dicēdū q̄ dīna et imortalia s̄m ordinē nāf e sūt supra hoiez: hoī tñ test q̄dā potētia nālis s̄. itellect⁹ p̄ quā pōt cōiūgi imortalib⁹ et diuinis. et s̄m hoc p̄bus dic̄ q̄ oportet hoīem se trahē ad imortalia et diuina: nō qdē ut ea opet q̄ decet deū facere: s̄z ut ei vniat p̄itellectū et volūtātē. ¶ Ad t̄tiu dō q̄ sic p̄bus dicit i 3. ethicoz. q̄ p̄ alios possum? aliq̄liter p̄ nos possum? et iō q̄ cogitare et facere bonum possum? cū auxilio dīno: nō totaliter b̄ excedit n̄fam facultatē. et iō nō ē p̄sūptuosus si aliqs ad aliq̄d opus virtuosū agēdum itendat. eēt aut̄ p̄sūptuosus si ad b̄ aliqs ten deret absq̄ fiducia dīni auxily.

Ad secūduū sic pro

cedit. ¶ Uidef q̄ p̄sūptio non opponat maḡnimitatē p̄ excessuz. ¶ Presūptio. n. ponitur spēs pcti i sp̄m sc̄m ut s̄ bitū ē. s̄z pcti i sp̄m sc̄m nō opponit maḡnimitatē s̄z maḡ caritati. ḡ etiā neq̄ p̄sūptio opponit maḡnimitatē. ¶ Ad maḡnimitatē p̄tinz q̄ aliqs se magnis dignificet. s̄z aliqs d̄ p̄sūptuosus etiā si se paruis dignificet dūmō b̄ excedat p̄paz facultatē. nō q̄ directe p̄sūptio opponit maḡnimitatē. ¶ Ad maḡnimitatē extioz q̄ bona reputat q̄ parua. s̄z s̄m p̄m in x. ethicoz. p̄sūptuosus p̄p̄ extiozē fortunā s̄unt despectores et iūriatores alioz q̄i magnuz aliq̄d estimātes extioza bona. ḡ p̄sūptio nō opponit maḡnimitatē p̄ excessuz s̄z solū p̄ defectū. ¶ S̄z ē qd p̄bus dic̄ i 2. et 4. ethicoz q̄ maḡnimo opponit p̄ excessuz captus i. furiosus ut v̄tosus quē nos dicim⁹ p̄sūptuosū. ¶ B. dicēdū q̄ sic ē dictū ē: maḡnimitas consistit i medio nō qdē s̄m q̄ntitatem eius i qd tendit: q̄a tendit i maximū. s̄z constituit i medio s̄m p̄portionē ad p̄p̄iam facultatē: nō. n. in maiora tēdit q̄s sibi ueniāt p̄sumptuosus at̄ q̄tū ad id i quod tēdit nō excedit maḡnimitatē: s̄z multū q̄nq̄ ab eo d̄ficit excedit aut̄ s̄m p̄portionē sue facultat̄ quā magnanimus non transcēdit. et hoc modo opponit p̄sumptio maḡnimitatē p̄ excessuz. ¶ Ad primū ḡ dicēdū q̄ nō q̄libet p̄sump-

to ponit pcti in sp̄m sc̄m: s̄z illa q̄ q̄s dīnā iusticiā contēnit ex iordinata p̄fidētia dīne mīe. et talis p̄sūptio rōne matie iq̄tun. s̄. p̄ eā tēnit aliq̄d dīnū opponit caritati ut p̄o tius dono timoris cui⁹ ē deū reuereri iq̄tū talis tēpt⁹ excedit p̄portionē p̄p̄ie facultatis pōt opponi maḡnimitati. ¶ Ad secūduū dicēdū q̄ sicut magnanimitas ita et p̄sūptio i aliq̄d magnū tendere videt̄: nō. n. multū cōsuevit dici aliqs p̄sūptuosus si i alio quo modico vires p̄p̄ias transcēdat. si tñ tal p̄sūptuosus dicat̄ s̄ p̄sumptio nō opponit maḡnimitati. s̄z illi v̄tuti q̄ ē circa mediocres honores ut dicit̄ ē. ¶ Ad t̄tiu dicēdū q̄ null⁹ attēptat aliq̄d supra suā facultatē nisi iq̄tū facultatē suā estimat maiorē q̄s sit. Circa qd pōt eē error duplicif. Unō s̄m solam q̄ntitatē: puta cū aliqs estimat se b̄re maiorē virtutē uel sciam uel aliq̄d aliud b̄mōi q̄s habeat. ¶ Alio s̄m genus rei: puta cū aliqs ex b̄ estimat se magnū et magnis dignū ex q̄ nō ē: puta p̄p̄ diuitias uel p̄p̄ aliqua bona fortune. ut. n. p̄bus dicit i 4. ethicoz q̄ sine virtute talia bona h̄nt neq̄ iuste magnis se ipsos dignificāt neq̄ recte magnanimi dicuntur. ¶ S̄z etiā illud ad qd aliqs tēdit supra vires suas. q̄nq̄ qdē s̄m rei veritatē ē maḡnū simplicit̄: sic p̄ de Petro q̄ tēdebat ad b̄ q̄ p̄ xpo pateret: qd erat supra virtutē suāz q̄nq̄ vero nō ē aliq̄d magnū simplicit̄ s̄z solū s̄m stultoz opinioez: sic p̄ciosis vestib⁹ idui despice. et iūrarari alijs: qd qdē p̄tinet ad excessuz maḡnimitatē: nō s̄m rei veritatē sed s̄m opinionē. vñ Seneca dic̄ i li. d̄ q̄tuor v̄tutibus q̄ maḡnimitas si se ex̄ modū suum extollat faciet vix minacez: i flatū: turbiduz i getū. et i q̄scūq̄ excellētias dictoz factoroz neglecta honestate festinū. et sic p̄ q̄ p̄sumptuosus s̄m rei veritatē q̄nq̄ d̄ficit a magnanimo: s̄z s̄m apparētā i excessu se habet.

Deinde consi

derādū ē de ambitioe. Et circa b̄ q̄rū duo. p̄vtrum ambitio sit pcti. 2. v̄truz opponatur magnanimitati per excessum. ¶ Ad primuz sic procedit. ¶ Uidef q̄ ābitio nō sit pcti. Importat n. ābitio cupiditatē honorū. honor aut̄ de se

q̄dā bonū ē .et maximū inē extiora bona
vñ et illi q̄ de honore non curāt vitupant .ḡ
ambitio nō ē pctm̄ s̄ magis aliqd̄ laudabile
fm̄ q̄ bonū laudabilē appetit̄ . ¶ **S.** Quili
bet absq̄ vitio p̄t appetē illud q̄ sibi debe
tur p̄ p̄mio .s̄ honoz ē p̄miū v̄tutis ut p̄hus
dic̄ i p̄ 2° .ethicoz .ḡ ambitio honor̄ nō est
pctm̄ . ¶ **S.** Illud p̄ q̄d hō puocat̄ ad bonū
z reuocat̄ a malo n̄ ē pctm̄ .s̄ p̄ honozē hoies
puocat̄ ad bona faciēda z mala vitāda : sic
p̄hus dic̄ i 3° .ethicoz q̄ fortissimi vidēt esse
apud q̄s timidi sūt ihonorati : fortes aut̄ ho
norati . z **Tulli** dic̄ i li^o d̄ tusculanis q̄stioi
bus q̄ honoz alit artes . ḡ ābitio nō ē pctm̄
¶ **S.** 3° ē q̄d d̄r .i .ad Cor̄ .i .3° : q̄ caritas nō
ē ambitiosa : nō q̄rit q̄ sua sūt . nihil aut̄ sp̄u
gnat caritati nisi pctm̄ . ḡ ambitio est pctm̄ .
¶ **R.** d̄ q̄ sicut s̄ dictū est : honoz impos
tat quādā reuerētiā alicui exhibitaz in testi
moniu excellētie ei⁹ . Circa excellētiā āt ho
minis duo sunt attendenda . p̄ q̄dē q̄ illud
fm̄ q̄ hō excellit nō h̄z hō a se ip̄o s̄ ē q̄si q̄d
dā d̄nū i eo . z iō ex h̄ nō debet sibi p̄ncipa
liter honoz s̄ deo . 2° cōsiderādū ē q̄ illud in
q̄ hō excellit daf hoī a deo ut ex eo alyz p̄fit
vnde intātū debet hoī placē testimoniū sue
excellētie q̄d ab alyz exhibet i q̄tū ex h̄ pa
raf sibi via ad h̄ q̄ alyz p̄fit . Triplicē autē
appetitū honor̄ cōgit eē inordinatū . Uno^o
p̄ h̄q̄ aliq̄s appetit testimoniū d̄ excellētia
quā nō h̄z : q̄d ē appetere honozē supra suaz
pportionē . Alio^o p̄ h̄ q̄ honozē sibi cupit n̄
referēdo i deū . 3° p̄ h̄ q̄ appetit⁹ ei⁹ i ip̄o ho
noze gescit . nō referēs honozē ad vtilitatez
alioz . ābitio āt ipoztat iordinatū appetitum
honor̄ . vñ maifestū est q̄ ābitio sp̄ est pctm̄
¶ **Ad p̄miū ḡ dicēdū q̄ appetit⁹ boni debet
regulari fm̄ rōnē : cui⁹ regulā si transcendat
erit vitiosus . z h̄ mō vitiosū est q̄ aliquis ho
noze appetat nō fm̄ ordinē rōnis . vitupant̄
aut̄ q̄ nō curāt de honore fm̄ q̄ rō dicit ut
s̄ . nō vitēt ea q̄ sūt ōria honoz . ¶ **Ad secun
dum dicēdū q̄ honoz nō ē p̄miū v̄tutis q̄ ad
ip̄sū v̄tuosū ut .s̄ . h̄ p̄ p̄mio expetē debeat . s̄
p̄ p̄mio expetit b̄ritudinē q̄ ē finis v̄tutis . di
cis aut̄ eē p̄miū v̄tutis ex pte alioz q̄ nō h̄nt
aliq̄d mai⁹ q̄d v̄tuoso retribuāt q̄ honozem
q̄ ex h̄ ip̄so magnitudinē h̄z q̄ p̄hibet testi
moniu v̄tutis . vñ p̄z q̄ nō ē sufficiēs premiūz
ut d̄r i 3° . ethicoz . ¶ **Ad t̄riū dicēdū q̄ sicut
p̄ appetitū honor̄ q̄n debito modo appetit******

alig puocat̄ ad bonū z reuocat̄ a malo : ita
etiā si iordinate appetat̄ p̄t eē hoī occasio
multa mala faciendi : dū .s̄ . aliq̄s n̄ curat q̄li
terciūz honozē cōseg possit . ¶ **Salustius**
dic̄ in catilinario q̄ gloriā et honozē z ip̄iū
bon⁹ z ignau⁹ eque sibi exoptāt . s̄ ille .s̄ . bo
nus vera via v̄tis : buic .s̄ . ignauo : q̄a bone
artes desūt : dolis atq̄ fallacyz cōtendit . z t̄n
illi q̄ solū p̄p̄ honozē uel bona faciūt ul⁹ ma
la vitāt nō sūt virtuosū ut p̄z p̄ p̄m̄ i 3° . ethi
coz vbi dic̄ q̄ nō sūt vere fortes q̄ prop̄ bo
nozem fortia faciunt .

Ad secunduz sic pro

cedit̄ . Videt̄ q̄ ābitio nō opponat̄ magna
nimitati p̄ excessū . ¶ **Uni .n . medio nō oppo
nit̄ ex vna pte nisi vñ extremū . s̄ magnani
mitati p̄ excessū opponit̄ p̄sūptio ut dictū ē
ḡ n̄ opponit̄ ei ābitio p̄ excessū . ¶ **S.** Ma
gnanimitas ē circa honozes . s̄ ambitio vide
tur p̄tinere ad dignitates : d̄r . n . 2° . ¶ **Dachab**
4° : q̄ Jason ābiebat sūmū sacerdotiū . ḡ ābi
tio n̄ opponit̄ magnimitati . ¶ **S.** Ambitio
videt̄ ad extiorē apparatū p̄tinere : d̄r . n . Act̄ .
25° : q̄ Agrippa z Bernice cū multa ābitioe
itroierūt p̄toziū : z 2° palipo . i .c . q̄ sup̄ corp⁹
¶ **Aza** mortui cōbuserūt aromata z vnguenta
ambitioe nimia . s̄ magnanimitas n̄ ē circa
extiorē apparatū . ḡ ambitio n̄ opponit̄ ma
gnanimitati . ¶ **S.** 3° ē q̄d **Tulli** i p̄ de offi
cys dicit . q̄ sic q̄sq̄ magnitudine ai excellit
ita maxime vult oīuz p̄nceps eē solus . sed h̄
p̄tinet ad ābitioē . ḡ ābitio p̄tinet ad excel
sum magnimitati . ¶ **R.** dicēdū q̄ sic d̄m̄
ē ambitio ipoztat appetitū inordinatū ho
nozis . magnimitas aut̄ ē circa honozes . et
v̄tis eis fm̄ q̄ oportet . vñ maifestū ē q̄ am
bitio opponit̄ magnimitati sicut inordina
tū ordinato . ¶ **Ad p̄miū ḡ dicēdū q̄ mag
nimitas ad duo respicit . ad vñū q̄dē sic ad
finē intētū : q̄d ē aliq̄d magnū opus quod
maḡnim⁹ attēptat fm̄ suā facultatē . z q̄tū
ad h̄ opponit̄ magnanimitati p̄ excessum p̄
sūptio . p̄sūptio . n . attēptat aliq̄d magnū op⁹
supra suā facultatē . ad aliud aut̄ respicit ma
gnanimitatē sicut ad mām q̄ debite v̄tis . s̄ . ad
honozē . z in q̄tū ad h̄ opponit̄ magnimita
ti p̄ excessū ambitio . nō ē aut̄ in cōueniens
fm̄ diuersa eē plures excessus vni⁹ medij .
¶ **Ad secūdū dicēdū q̄ illis q̄ sūt cōstituti
i dignitate p̄p̄ quādā excellētiā stat⁹ debet******

